

ZSOLTÁROK KÖNYVE

47-50.

A 47.-ik zsoltár az új évre íródott, és ezt 7-szer olvasták fel a trombita megfújása előtt, amely a zsidó újévet köszöntötte.

*Ti népek, mind tapsoljatok, harsogó hangon ujjongjatok Isten előtt!
Mert a felséges ÚR félelmetes, nagy király az egész földön.
Népeket vet alá, nemzeteket lábaink alá.
Kiválasztja a mi örökségünket, Jákób büszkeségét, akit szeret. (Szela.)
Felvonul Isten ujjongás közben, kürtzengéssel jön az ÚR.
Zengjetez Istennek, zengjetez! Zengjetez királyunknak, zengjetez!
Mert az egész föld királya Isten, zengjetez neki éneket!
Isten uralkodik a népeken, szent trónusán ül az Isten.
Összejöttek a népek előkelői Ábrahám Istenéhez, mert Istené a föld minden uralkodója, igen magasztos ő!*

Ez a zsoltár a dicső új korba tekint, de a zsidók mindezt új évként értelmezték. Valójában ez arra az új korra tekint, amelyben Jézus megalapítja a földi királyságát, amelyre nagy várakozással, örömmel és ujjongással tekintünk.

A 48.-ik zsoltár

*Nagy az ÚR, méltó, hogy dicsérjék Istenünk városában, szent hegyén.
Szépen emelkedik a Sion hegye az egész ország örömére az északi oldalon; a nagy király városa,*

Ez a zsoltár ismét a földi Királyság korát vetíti elénk, amikor Jézus, a nagy király Jeruzsálemben fog uralkodni, és a trónja a Sion hegyén lesz felállítva. Ezért annyira izgalmas számomra, amikor Jeruzsálembé megyek, mert az egyik legkedvencebb helyem a Sion hegye. Nagyon szeretek megállni azon a hegyen, és gondolkodni, hogy vajon hová is fogja helyezni Jézus a trónját. A Sion hegyének északi lejtője a jeruzsálemi oldal, és valahol ott lesz majd ez a trón.

*melynek palotáiban úgy ismerik Istent, mint erős várat.
Mert a királyok szöveteztek, együttesen fölvonultak ellene,
de amint meglátták, megdöbbentek, megriadtak és megfutamodtak.
Reszketés fogta el őket, mint a vajúdó asszonyt,
mint mikor a keleti szél összezúzza a tengerjáró hajókat.
Amiről hallottunk, azt láttuk is a Seregek URának városában, Istenünk városában: megtartja Isten örökre.
(Szela.)*

*Jóságodról elmélkedünk templomodban, ó Isten.
Nevedhez méltóan dicsérnek a föld kerekéségén, Istenünk, jobbod csupa igazság.
Örül Sion hegye, vigadoznak Júda leányai, mert igazságot osztasz.
Járjátok körül Siont, kerüljétek meg, számláljátok meg tornyait!
Jól nézzétek meg bástyáit, járjátok be palotáit, hogy beszélhessetek róla a jövő nemzedéknek.
Bizony, itt van Isten, a mi Istenünk örökkön örökké, ő vezet minket mindhalálig.*

Mindig, amikor odamegyek körbejárom a Siont, megszámlálom a tornyait, mert nagyon nagyon szeretek ott sétálni, és előre gondolkodni Isten csodálatos tervén.

A 49.-ik zsoltár

*Halljátok ezt mind, ti népek, figyeljen a világ minden lakója,
közemberek és előkelők, gazdag és szegény egyaránt!
Bölcs dolgokat beszél majd szám, szívem gondolatai értelmesek.
Példázatra figyel fülem, hárfakísérettel adom elő talányomat.
Miért félek a gonosz napokon, ha körülvesz az alattomosok bűne,
akik vagyonukban bíznak, és nagy gazdagságukkal dicsekszenek?
Hiszen senki sem válthatja meg magát, nem adhat magáért váltságdíjat Istennek.
Mert olyan drága az élet váltsága*

A zsoltár írója hárfán játszik, és néhány gondolatot közöl azzal a szándékkal, hogy gondolkozzunk el rajta.

Az első a gazdagokkal kapcsolatos: vannak olyan dolgok, amit pénzzel nem lehet megvenni. Azok, akik a gazdagságukban bíznak nem tudják megváltani lelküket, még ha az összes pénzüket is odaadják. A megváltást nem lehet megvásárolni.

Valószínű, hogy Péter erre a zsoltárra gondolt, amikor azt írta, hogy
*nem veszendő dolgokon, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg atyáitoktól örökölt hiábavaló
életmódokból,
hanem drága véren, a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak a vérén.*
Ezért nem lehet megvenni semmi pénzzel a lélek megváltását.

*Hiszen senki sem válthatja meg magát, nem adhat magáért váltságdíjat Istennek.
Mert olyan drága az élet váltsága, hogy végképp le kell tennie róla,
még ha örökké élne is, és nem látná meg a sírgödört.
Pedig meglátja! Meghalnak a bölcssek, a bolond és ostoba is elpusztul, és másokra hagyják vagyonukat.
Azt képzelik, hogy házuk örökké megmarad, lakásuk nemzedékről nemzedékre, földeket neveznek el róluk.*

Óvakodjatok, amikor az emberek saját magukról kezdenek elnevezni helyeket. Ezzel azt akarják mondani, hogy a nevük hallhatatlanságának segítségével örökké élni fognak.
Nagyon örülük, hogy Isten ilyen buta családnevet adott, hogy Smith (Kovács), így aztán nem kell elnevezni semmit Kovácsról.

A múlt héten bementem egy boltba, odajött egy ember, és azt mondta, hogy

- - Ismerlek téged, mert láttalak a TV-ben.

Persze, sokan jönnek és mondják, hogy éveken keresztül hallgattam a tanításaimat. Hát csak egyszerűen válaszoltam:

- - Örülök, hogy találkozhattunk, uram.

Hát mit tudjak, erre válaszolni. Aztán amikor megfordultam, hogy elmenjek, utánam szólt:

- - Viszlát, kapitány!

*De a gazdag ember sem marad meg, hasonló az állatokhoz, amelyek kimúlnak.
Ez a bolondok sorsa, és követik őket azok, akiknek tetszik beszédiük. (Szela.)
Mint juhok kerülnek a holtak hazájába, a halál lesz a pásztoruk. Alakjuk eltűnik a holtak hazájában, nem lesz lakásuk. Reggelre a becsületesek uralkodnak.
De Isten engem kivált a holtak hazájából, és magához fog venni. (Szela.)*

A gazdagok teste és szépsége elenyészik a sírban, de Isten engem újjá fog éleszteni.

*Ne törődj azzal, ha valaki meggazdagszik, ha sok kincs lesz is házában.
Úgysem vihet magával semmit, ha meghal, nem követi kincse.
Bár életében áldottnak tartja magát, és dicsérik, hogy jól megy sora,
mégis őseinek nemzedékéhez kerül, soha többé nem lát napvilágot.
Mert a gazdag ember sem marad meg, hasonló az állatokhoz, amelyek kimúlnak.*

Aki nem született újjá Krisztusban pontosan úgy él, mint az állatok, mert csak a testével törődik. Az állat élete egy test-tudatos élet, mert csak arra gondol, hogy mit fog enni legközelebb, vagy kivel közösülhet – mert az alapvető testi ösztönöket követi. Az az ember, akit Isten Lelke nem újított meg, ugyanolyan, mint egy állat, és úgy is fogja végezni, mint egy állat.

Azok, akiket Krisztus Lelke újított meg, és hisznek Jézus Krisztusban azok sohasem halnak meg. Isten megújítja majd a lelkemet, és örökké vele fogok élni.

Az 50.-ik zsoltárt három részre oszthatjuk. Az első hat vers Istenről szól, és a héberben ez így kezdődik: EL, ELOHIM, YEHOVA szólt. Isten egyes számban, Isten többes számban, és utána a neve, Yehova szólt.

Az EL-t gyakran „hatalmas”-nak fordítják, mert ez az az erő, amely benne összpontosul.

*A hatalmas Isten, az ÚR szól, és hívja a földet napkelettől napnyugatig.
A tökéletes szépségű Sionon ragyogva jelenik meg Isten.
Jön a mi Istenünk, nem hallgat. Előtte emésztő tűz, körülötte hatalmas szélvihar.*

Amikor ismét eljön a mi Urunk, be fog robbanni ismét a történelembe. Vannak olyanok, akik azt állítják, hogy Isten elidegenítette magát a földtől, az emberektől és a történelemtől. Péter ezt írja:
*az utolsó napokban csúfolódók támadnak, akik mindenkől gúnyt űznek, akik saját kívánságaik szerint élnek,
és ezt kérdezzék: „Hol van az ő eljövételének ígérete? Mert mióta az atyák elhunytak, minden úgy maradt, amint a teremtés kezdetétől fogva van.”*

Isten kivonta magát a világból, és megengedi, hogy a dolgok evolúciós rend szerint haladjanak, mondják a gúnyolódók. De Péter rámutat, hogy Isten igenis beavatkozott korábban a történelembe:
Mert rejtve marad előttük, szándékosan meg is feledkeznek róla, hogy egek régóta voltak, és föld is, amely vízből és víz által állt elő az Isten szavára.

*Ez által az isteni szó által az akkori világ özönvízzel elárasztva elpusztult,
a mostani egek és a föld pedig ugyanezen szó által megkímélve megmaradtak, hogy tűznek tartassanak fenn az ítéletnek és az istentelen emberek pusztulásának napjára.*

Szándékosan figyelmen kívül hagyják Jézus Krisztus emberi formában történt eljövételét, amikor Isten jött közénk, és köztünk élt. És Ő ismét eljön emésztő tűzzel és szélvihar közepette.

Amikor Jézus visszatér akkor a föld az eddig ismert legnagyobb szenvedés közepette lesz, az Armageddon ütközet mindent elsöpör, és a vér a lovak szügyéig fog érni a Meggidó völgyében – szörnyű csapás lesz, amikor az emberek az össze egymás elleni utálatukat, gyűlöletüket és megvetésüket szabadjára engedik. Mindez örült Isten elleni lázadásba fog torkolni, és az emberek meg akarnak szabadulni Istentől, és minden korláttól, amely testi vágyaik kielégítését akadályozza.

Amikor ez az ütközet a tetőpontjára hág akkor fog eljönni ismét Jézus. Rálép az Olajfák hegyére, és a hegy közepén kettéválik.

Hívja az eget odafent, és a földet, mert ítélni akarja népét.

*Gyűljetek hozzám, híveim, akik áldozattal kötöttetek szövetséget velem!
Igazságát hirdesse az ég, mert ítéletet tart az Isten. (Szela.)*

A zsoltár második részében Isten a népéhez szól:

*Hallgass, népem, most én beszélek! Izráel, most téged intelek! Isten, a te Istened vagyok én!
Nem feddelek meg véresáldozataidért, sem állandóan előttem levő égőáldozataidért,*

Nem vonom kétségbe, mondja Isten, hogy a vallásos szertartásaidat rendben végezted, megtartottál mindent hűséggel. De nem erről szól az élet! Nem akarok gépies imádatot hallgatni, nem akarom kötelességtudatból jövő vallásodat többé!

*de nem fogadok el házadból bikát, sem aklaidból bakokat.
Hiszen enyém az erdő minden vadja, és ezernyi hegynek minden állata.
Ismerem a hegyek minden madarát, enyém a mező vadja is.
Ha éhezném, nem szólnék neked, mert enyém a világ és ami betölti.
Eszem-e a bikák húsát, iszom-e a bakok vérét?*

Isten rámutat arra, hogy az embereknek téves elképzelésük volt az áldozatokkal kapcsolatban, mert azt mondták magukban: "Istennek adok." Mintha Istennek szüksége lenne arra, hogy én adjak a húst a vacsorájához.

Isten azt mondja, hogy én nem vagyok éhes, és ha így lenne, akkor sem a te orrodra kötném, mert az egész világ az enyém és minden ami benne van. Miért kérnék tőled bármit is?

Kifejezetten hibás azt a képet festeni az emberek előtt, hogy Isten tönkrement. Unom már azokat a leveleket, amelyeket hetente kapok, és amelyekben az áll, hogy Istennek ismét pénzügyi gondjai vannak. Milyen szegényes képet mutatunk így Istenről a világnak! Ezért aztán az emberek azért adnak, hogy kisegítsék Istent, nehogy csődöt jelentsen. Mintha Istennek pont az én támogatásom hiányozna, és ha nem adok, akkor vége van.

Isten nem akarja, hogy ezzel a gondolattal a fejedben adakozz neki. Nem akarja, hogy azt gondold, hogy kéregetőként áll előtted.

Nem azért kell áldozz, hogy engem etessél, hanem azért, hogy a bűneid elfedeztessenek, és visszaállhasson a köztünk levő kapcsolat. Ez az amit szeretnék: értelmes, szíved mélyéről jövő közösséget veled. Nem kell a pénzed, nem kell a kecskéd, a juhod, hanem a szereteted, a kapcsolatod, a szeretetből jövő szolgálatod, amely nem lehet kötelezettségből jövő, hanem az én szeretetemre való válaszból fakadó.

A bűn megtörte a kapcsolatunkat, távol tart tőlem, és ezért kell áldozz, hogy a bűnödöt fedezd el, így hát az áldozat a te javadra van, hogy miután megszabadultál a bűntudatodtól, ismét visszaálljon a köztünk levő közösség. Ez az áldozat lényege, hogy szív mélyéről jövő kapcsolatunk, közösségünk lehessen vele.

Ugyanígy az adakozással kapcsolatban is manapság. Ne azért adjunk, hogy kisegítsük Istent, és fizetőképese tegyük. Az adakozás a mi iránta való szeretetünkéből kell fakadjon. Nagyon értékelem, hogy mit tettél értem, és szeretnék valamit tenni érted, Istenem. Túlcserélő, szeretetteljes szívvel akarok adni, szeretek adni, akarok adni.

A Biblia szerint sohase adj kényszerből vagy nyomás hatására. Nagyon hibás dolog az, ha ilyen módszereket használnak arra, hogy embereket adakozásra bírjanak. Nagyon szégyelném magam Isten előtt, amikor a mennybe érkezek, ha én ilyen módszereket használnék az anyagiak előteremtésére.

Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert „a jókedvű adakozót szereti az Isten”.

Sokan azt próbálják elhitetni, hogy azért adakozunk, mert Isten úgyis többszörösen adja majd vissza. Az emberek kapzsiságát használják fel, mert meglebegtetik az emberek előtt, hogy „nézd, mit fog neked adni Isten.” Ha Istennek adakozol, akkor limuzinokat vehetsz majd magadnak, annyit kapsz vissza.

De Isten nem akarja, hogy ilyen számítással adakozz: „Adok 10-et, és Ő 100-at fog visszaadni, hú de jó, adjunk 100-at, és akkor 1000-et kaphatunk, és így fogunk meggazdagodni”. Milyen szerencsétlen motiváció az adakozásra!

Istenem annyira szeretlek, nagyon köszönöm amit tettél; hogy is adhatnék kevesebbet, mint a lehető legjobbat, amit tudok. Saját magamat adom, mert oly sokat tettél értem. Semmim sem volt, semmit sem érdelek, és mégis milyen jó voltál, és mennyi áldással halmoztál el engem. Mit adhatok Istenem? Így adhatok Istennek a túlcsonduló szívem ösztönzéséből fakadóan, és ez az amire Isten vágyik.

A zsoltárban Isten azt mondja, hogy nem vagyok éhes, nem állok a csőd szélén, és inkább ne is hozd az áldozataidat, kivéve, hogy muszály, mert csak így tudsz elém jönni. Amit igazán szeretnék az a hálaáldozat. Fel kellene jegyezzük egy hétig, hogy hányszor panaszkodunk Istennek a rossz dolgok miatt, és hányszor adunk neki hálát mindenért, amit kaptunk tőle. Azt hiszem, hogy csodálkoznánk az arányon. Isten a hálánkat szeretné.

Hálaadással áldozz Istennek, és teljesítsd a Felségesnek tett fogadalmaidat!

Amikor fogadalmat teszek, akkor tisztában vagyok azzal, hogy nem vagyok olyan, amilyen kellene legyek, és megfogadom Istennek, hogy ezentúl jobb leszek.

Dávid azt mondta, hogy betartom azokat a fogadalmakat, amelyeket akkor tettem, amikor bajban voltam. És valóban akkor szoktunk fogadkozni, amikor bajban vagyunk: „oh, Istenem, segíts ki ebből a bajból, és megigérem, hogy jobb életet fogok élni ezentúl.”

Aztán, amikor kijutok a bajból, akárcsak a kisgyerekek, elfelejtjük Istent, és az Ő munkáját körülményekkel, véletlenekkel kezdjük magyarázni.

Elfelejtjük a fogadalmainkat, és ugyanazt a régi, szegényes életünket folytatjuk. Aztán ismét bajba jutunk, megint megfogadjuk, mert a szívünk mélyén tudjuk, hogy nem olyanok vagyunk, amilyenek lehetnénk. Ezért tesszük a fogadalmat, és Isten azt mondja, hogy akkor tartsuk is be, amit ígértünk, éljük azt a jobb életet.

Hívj segítségül engem a nyomorúság idején! Én megszabadítlak

Isten oly gyakran buzdít arra, hogy hívjuk Őt segítségül, ha bajba jutunk. Jeremiás 33-ban:

Kiáltls hozzám, és válaszolok, hatalmas és megfoghatatlan dolgokat jelentek ki neked, amelyekről nem tudhatsz!

Bármikor bajban vagyunk, Istent hívhatjuk segítségül.

Van egy barátom, aki egy névjegyet adott nekem, és azt mondta, hogy ha bármikor bajba kerülök, csak hívjam ezt a számot. Ez milyen jó érzés!

Van egy másik barátom, aki a 80-as éveiben járt, és a buzdítás csodálatos ajándékával volt megáldva. Volt egy nagy, régi Cadillac-je és ezzel járta az országot, és buzdítással szolgált az ország keresztény gyülekezeteiben. Egyszer Texas-ban volt egy megbeszélésen, és a buzdítása a hallgatóságban ülő egyik

embert nagyon megérintette, és azt mondta neki a megbeszélés után. „Aggódok maga miatt, hogy ezzel a régi autóval járja az országot. Egy szállítványozó cég tulajdonosa vagyok, és az ország minden részén vannak telephelyeink. Azt szeretném, ha elfogadná a névjegyemet, amelyen a telefonszámom van. Bárhol, bármikor szüksége van segítségre, csak hívja ezt a számot, mert nem lehet távol valamelyik telephelyünkötől, és azonnal intézkedni fogok, hogy az autójáról és önről gondoskodjanak.”

Az idős hölgy mosolygott, visszaadta neki a névjegyét és ezt mondta: „Ez egy nagyon nagylelkű ajánlat, és szeretném, ha tudná, hogy hihetetlenül nagyra értékelem. De 60 éven keresztül az Úrban bíztam, és Ő sohasem hagyott cserben, így hát nem hiszem, hogy szükség volna lecserélésére.”

Ha hívhatod Istent segítségül, akkor miért fogadnál el egy helyettest? Milyen jó, hogy Istenhez kiálthatunk!

Én megszabadítlak, és te dicsőítesz engem.

Ez az a dicsőítés, amit Isten vár tőlünk, amikor mindazokért dicsőítjük, amiket értünk tett. Eddig tartott az, amit Isten a sajátjaihoz szólt.

A bűnösnek pedig ezt mondja Isten: Hogy mered emlegetni rendelkezéseimet, és szádra venni szövetségemet?

Hiszen te gyűlölöd a feddést, és elveted igéimet!

Miért jönnél be a Királyságomba? Miért jönnél az én uralmam és hatalmam alá, hisz gyűlölöd a feddést, semmi közös dolgunk nincs!

Ha tolvajt látsz, vele cimborálsz, és a paráznákkal tartasz.

Jézus azt mondta, hogy ha valaki olyan úton akar bemenni Isten Országába, amely nem rajta keresztül vezet, akkor ő egy tolvaj.

Hihetetlen, hogy mennyi mindent elhisznek az emberek akkor, amikor visszautasítják Jézus Krisztust. Hihetetlenül furcsa dolgokat vesznek magukra. Ezek az emberek korunk legbrilliónsabb elméi, ugyanakkor a lelki dolgokban teljes sötétségben vannak.

Vannak akik „túl intelligensek” Jézus Krisztusban való hit szempontjából, de kiderül, hogy spiritisták, vagy éppen más furcsa utakat keresnek.

Az Úr ítéletnapkor pedig azt fogja kérdezni, hogy miért engednélek be a királyságba, ha lelki paráznaként idegen isteneket imádtál?

Szádból gonosz beszéd jön ki, nyelved csalárdságot sző.

Ahol csak vagy, testvéred ellen beszélsz, anyád fiát is bemocskolod.

Ilyeneket csinálsz, és én hallgassak? Azt hiszed, én is olyan vagyok, mint te? Megfeddelek, és mindezt szemedre vetem!

Azt a sajnálatos hibát követted el, hogy a hallgatásomat gyengeségnek vélted. Azt hitted, hogy engem nem érdekelt a dolog, nem számított, mivel nem kaptál azonnali ítéletet.

Figyelmeztetlek, hogy ez az a hiba, amit még a keresztények is elkövetnek, amikor a bűn és gonoszság ösvényére lépnek. Hallottam, hogy ezt mondták, hogy ha olyan rossz az, amit csinálunk, akkor miért áldja meg Isten az életünket. Isten hosszútűrését, türelmét és kegyelmét gonoszságuk elfogadásának gondolják.

Isten sohasem fogadja el a gonoszságot! Isten irgalmas, kegyelmes, hosszútűrő, de ne hibázzatok! Ő nem gyenge! Az ítélet napja el fog jönni, és annak ellenére, hogy úgy tűnik, eltűri, amit csinálsz, mert még nem csapott le rád, ez nem azt jelenti, hogy megszabadulsz az ítélettől. Mert egyszer eljön a nap!

Értsétek meg ezt ti, akik elfeledkeztek Istenről, különben elragad menthetetlenül!

Értsétek meg, hogy nem mosolygok, nem fogadom el a gonoszságokat. Jobb ha megváltoztok, különben nem foglak megszabadítani.

Aki hálaadással áldozik, az dicsőít engem, és aki ilyen úton jár, annak mutatom meg Isten szabadítását.

Atyám, add hogy a legmélyebb figyelmet szenteljük ezen ígédnek, mert tudjuk, hogy nincs szabadulás akkor, ha figyelmen kívül hagyjuk a Fiadon, Jézus Krisztuson keresztül felajánlott utat. Atyám, segíts, hogy jó útra irányítsuk az életünket, és neked adjunk hálát mindenért, segíts, hogy aszerint éljünk, ami jónak ismerünk. Halld meg a kiáltásunkat, és dolgozz az életünkben, erre kérünk, Uram.

A zsoltár írójához hasonlóan hadd tapasztaljuk meg azt a mérhetetlen szomjúságot irántad, hogy az igazságra éhezzünk és szomjazzunk, és aztán meglepődve túlcsoorduljon bennünk a Te szereteted a Lelkeden keresztül Jézus nevében.

44 perc